

ere de, som hvo saaledes for Banen og de andre Handelspladser, at de med Fordeel kunne affatte deres Varer til de nye Handelskuse, der ere rejste ved Banen, og der igjen kjøbe de Varer, som de maatte have Brug for. Der er Egne i Fyen, s. Ex. ved Narup, Gjelsted, Eiby og flere Steber, hvis Beboere have den store Fordeel, at de, istedetfor at de, førend de fik Jernbane, maatte kjøre deres Varer 2 til 3 Miil til den nærmeste Kjøbstad, nu kunne sælge og aflevere deres Varer i Sognet, hvor de hvo, og fra Handelskuseene der igjen saa de Varer, som de behøve. De Folk, som hvo i disse Egne, have en betydelig Fordeel af Jernbanen, men for alle de Øvrige, der ikke ere stillede saaledes, at de med nogen Fordeel kunne afhænde deres Varer til Banen, enten fordi andre Handelspladse ligger nærmere, eller fordi de ere saa langt fjernede fra Banen, at det ikke kan betale sig for dem at kjøre dertil, maa Nyttens af Banen være en og den samme. De have allesammen den Fordeel af Banen, at naar de ville foretage længere Reiser, saa kunne de benytte Jernbanen istedetfor anden Befordring; men det er virkelig Noget, som kommer ud paa Eet og Samme, enten de hvo i Svendborg Amt eller i Ddense Amt, især naar man tager Hensyn til de Folk i Ddense Amt, der hvo endog længere fra Banen end dem i Svendborg Amt. Der kan altsaa ikke være nogen skjellig Grund til at gjøre en saadan Forstjæl paa disse 2 Amter. Hvad man billigviis kunde gjøre, var at belaste de Communer, hvorom jeg før talte, og som med Fordeel kunne afhænde deres Varer til Banen, med en noget større Udgift end de øvrige, og Amtsraadene ville uden stor Vanskelighed kunne udfinde, hvilke disse Sogne være, og da lade alle de øvrige blive stillede paa lige Fod. Derved troer jeg, at man i Virkeligheden kommer Billigheden og Retfærdigheden nærmest. De øvrige Endringsforslag, som jeg har været Medforslagsstiller af, skal jeg ikke videre omtale, da de jo deels allerede ere omtalte af det ærede Medlem for Svendborg Amts Ste Valgkreds (Høgsbro) og formodentlig endnu ville blive det af Andre. Kun eet af dem skal jeg tillade mig at udtale mig om, og det er de Forslag, der ere stillede under Nr. 6 og 12. Det vil nemlig

sees, at disse to Forslag ere de samme, kun at det ene er stillet til Regjeringens Udkast og det andet til Udvalgets Fleertalsforslag. Forslaget gaaer ud paa, at, naar Afgiften lægges som Afgift paa Eiendomme, da skulde den deles saaledes, hvor Eier og Brugere ikke er den samme, at Eieren kom til at udrede den ene Halvdeel og Brugeren den anden Halvdeel. Dette er en Delingsmaade, som er begrundet i den tidligere Lovgivning, ja, man er endog tidligere gaaet videre, idet man nemlig i Loven om den Krigsskat, der blev paalagt efter forrige Krig — jeg erindrer ikke, om det var i 1850 eller 51 — endog gif saa vidt, at man lod Eieren udrede de to Trebiedele og Brugeren den ene Trebiedeel. Ved Loven af 21de Marts 1864 kom man imidlertid derhen til, at Eieren udbetalte Halvdelen af den Krigsskat, der faldt paa Hartkornet, og Brugeren den halve Deel. Vi have derfor troet, at det i Henshold til disse tidligere Lovbestemmelser vilde være rigtigt og retfærdigt at indføre den samme Bestatningsmaade ved denne Leilighed, som man har brugt ved tidligere Leiligheder, og jeg tager ikke i Betænkning at udtale, at jeg sætter saa megen Priis paa dette Endringsforslag, at jeg gjør det Bets Vedtagelse til en Betingelse for, at jeg overhovedet kan give Loven min Stemme.

Madsen: Jeg har i Forening med det ærede Medlem for Belle Amts 2den Valgkreds (Berg) under Nr. 5 stillet et Underendringsforslag, der gaaer ud paa i Udvalgets Endringsforslag at forandre Ordene: „Jernbane- og Havneanlæg“ til „Jernbaneanlæg“. Grunden til, at vi have stillet dette Forslag, er hovedsagelig den, at det antages, at denne Havn ved Esbjerg vil være af saa stor Interesse for Staten i det Hele, at det maa ansees for billigt, at Staten bærer den hele Udgift ved Expropriationen; thi naar denne Havn kommer istand, vil det for Sjællands og navnlig for Vestjællands Vedkommende være et saa stort Middel til Opdyrkning af de jydste Heber, at Staten vistnok ved den sørgede Bestatningsæbne vil vinde mangefold det, som disse Expropriationsudgifter maatte andrage. Men desforuden have vi ogsaa haft en anden Grund, idet vi have meent, at man ikke nu for Tiden